

Ricardo Lagos, actual president de Xile.

La Concertació ha posat seny al liberalisme, tot invertint molt en educació

10% dels ingressos a un fons de pensions al llarg de la seva vida laboral— i els números demostren que els qui encara gaudeixen del sistema públic reben el doble, cosa que fa preveure força problemes a mig termini.

Andreu Gomila

Mal any per a la fruita dolça

La competència de països com la Xina i la baixa productivitat enfonsen el sector a Lleida, mentre que els experts recomanen una reconversió urgent de les varietats per sortir de la crisi.

Els pagesos fa mesos que són notícia. I no pas perquè en tinguin ganes. Si fins ara s'ha parlat de les penúries dels agricultors que tenen els seus conreus en zona de secà i s'han vist afectats per la greu sequera que estem patint, ara és el torn dels pagesos de la plana de Lleida. La fruita dolça passa per un moment amarg.

La creixent arribada de fruita xinesa a Europa (sobretot poma) és un dels factors que ha fet encendre el llum d'alarma. El gabinet de crisi de preus del sector, integrat per l'administració central i l'autonòmica, organitzacions agràries, cooperatives i organitzacions professionals (Catalonia Qualitat i Asofruit), ha assumit com a pròpia una anàlisi elaborada per Catalonia Qualitat en què es parla de diferents factors que expliquen la inviabilitat de l'actual fructicultura lleidatana (importacions xineses, estancament del consum, dispersió de l'oferta, concentració de la distribució, baixa productivitat...) i es justifica la urgent necessitat d'emprendre un pla de reconversió varietal del sector fructícola de Lleida i de tot Catalunya.

L'estudi de Catalonia Qualitat constata que la Xina, amb el 60% de la pro-

Pomes, peres i préssecs (juntament amb nectarines i cireres) tindran una llista de varietats recomanades per l'IRTA.

EL TEMPS

ducció mundial (20,5 milions de tones de pomes, 10 milions de tones de peres i 5,8 milions de tones de fruita d'os) és un gegant que no es pot vèncer en quantitat. A més a més, el país asiàtic té uns costos de producció de 3.985 euros/hectàrea, molt inferiors als més de 10.500 euros/hectàrea dels estats francesos o espanyols.

Amb aquestes dades i un consum europeu de fruita estancat en els 40/45 quilos de fruita l'any per persona (95 quilos a l'estat espanyol), aquest estudi explica que "només la qualitat i l'adaptació a les necessitats i als gustos del consumidor (tant en la imatge de la fruita com en el seu sabor i textura) poden evitar la derrota en aquesta batalla."

L'estudi destaca els problemes de qualitat en la producció de fruita lleidatana motivats per "sistemes de producció desfasats [...] i varietats obsoletes", un problema al qual s'ha d'afegir, en el conjunt de la fructicultura catalana, la dispersió de l'oferta (molt allunyada de la concentració de Bèlgica o Holanda) i la creixent concentració de la demanda en poques mans (sobretot de grans superfícies). A més a

Segons Catalonia Qualitat, només la qualitat i l'adaptació a les necessitats i als gustos del consumidor poden evitar la ruïna del sector

més, sempre segons Catalonia Qualitat, les exigències cada vegada majors en seguretat alimentària i qualitat per a la fruita produïda a la UE incrementen els costos de producció i resten nivell de renda als pagesos.

L'estudi, que es remetrà al Ministeri d'Agricultura espanyol al costat d'un pla de renovació varietal que ha de ser remès a la UE, constata que la pèrdua de rendibilitat provoca l'envelliment de la població agrària i la reducció del nombre d'explotacions. L'informe conclou que cal produir una fruita de bon aspecte (color i forma) que convenci el consumidor i que, a més, aconseguixi fidelitzar-lo a partir de les seves característiques organolèptiques (sabor, sucres, textura, fermesa, aromes...).

Segons Catalonia Qualitat, la descapitalització del sector fa inviable que

els fructicultors puguin afrontar els elevats costos d'arrencar les plantacions obsoletes i renovar-les per altres de més comercials i amb millors perspectives de rendibilitat. Per aquest motiu l'estudi conclou que "està del tot justificat un pla de reconversió varietal que ens permeti fer un producte més atractiu per al consumidor". Aquest pla ja ha estat aprovat pel sector i ha de ser validat ara pel Ministeri i per la Unió Europea. Preveu ajuts per sufragar entre un 20% i un 60% dels costos derivats de l'arrencada de les plantacions obsoletes o comercialment no rendibles. Tècnics de l'Institut de Recerca i Tecnologies Agroalimentàries (IRTA) elaboraran anualment una llista amb les varietats de poma, pera, préssec, nectarines i cireres recomanades.

Anna Sáez